

Griksen: Jeg skal ogsaa strax erklære, at paa dette Punkt kunne vi mødes. Naar Folk blot har een Hund stattefrit, har jeg ikke det Mindste imod, at der saa bliver lagt Skat paa de Hunde, som de have Lyft til at holde flere. Lige overfor det ærede Medlem (Ovesen) der talte saa smukt om de fattige Børn, vil jeg blot gjøre opmærksom paa, at jeg tror, det er langt bedre at sørge for, at de fattige Børn ikke komme til at gaa fra Gaard til Gaard. Det er en Udelæggelse for de fattige Børn at gaa rundt for at bede om Brød, og Kommunerne og deres Styrelse skulde hellere sørge for, at de ikke vare nødte dertil. Hvad jeg iøvrigt bad om Ordet for, var for at gjøre den Henstilling til det ærede Udvalg, hvorledes det vil blive med Hensyn til de Hunde, der anvendes til Trækbrug. Der er jo Mangfoldige, der nu spænde en Hund for en Vogn og lade den trække, medens de selv gaa ved Siden af, det er jo et ualmindelig tro Trækdyr. Hvorledes vil der nu være at forholde med dem? Det gjælder ikke alene dem, der gaa omkring og sælge Fisk, det andrager ikke noget stort Tal, men paa vor Egn er det ganske almindeligt, der er der næsten ikke en Gaard, hvor man ikke bruger at spænde en Hund for Mælkevognen. Naar Pigen skal ud paa Marken for at malke, spænder hun Hunden for Vognen, og den trækker saa. Jeg har ikke opdaget Noget i Udtastet, om at der fastsættes nogen Bestemmelse for disse Hunde, og jeg vil derfor henstille til det ærede Udvalg, om det ikke vil gjøre Noget for at fritage dem for Skat, da de dog aabenbart gjøre god Nytte.

Ordføreren (Rajser): Det ærede Medlem, der sidst talte, gjorde en Henstilling til Udvalget, og der er ogsaa fra flere andre ærede Medlemmers Side gjort Henstillinger, som man kunde ønske maatte blive tagne under Overveielse mellem 2den og 3die Behandling; jeg tror vist, jeg paa Udvalgets Vegne tør love, at de Henstillinger, der ere gjorte, skulde blive tagne under nærmere Overveielse. Naar det ærede Medlem, der sidst talte, ønskede at vide, hvorledes man havde tænkt sig, der skulde forholdes med de Hunde, der bruges som Trækdyr, da han ikke i Lovforslaget fandt Noget derom, vil jeg gjøre opmærksom paa, at med Hensyn til Kjøbstæderne — i Kjøbenhavn kan der jo

ikke være Tale derom — findes der jo den Bestemmelse, at Kommunalbestyrelserne eller Byraadene kunne indrømme Fritagelse for Afgiften for saadanne Hunde, som maatte antages at være en Nødvendighed for de Bedkommende. Med Hensyn til Landet findes der ikke en saadan Bestemmelse, fordi der kun findes een Art Undtagelser, nemlig den, der bestemmes ved et Steds Afstand fra nærmeste Baaning. Jeg vil imidlertid strax bemærke, at det vil være betænkeligt at grunde en Afgivelse paa den Omstændighed, som fremhæves af den ærede Taler; thi fordi en Hund bruges som Trækdyr, er den ikke udelukkende bestemt dertil. De Vanskeligheder, som Hunde i et for stort Antal overhovedet kunne medføre, maa ogsaa kunne gjøres gjældende akkurat mod saadanne Hunde, som om Morgenen trække Mælkevognen eller ved andre Leiligheder bruges paa en saadan Maade. Jeg kan ikke se Andet, end at denne Betingelse for Fritagelse kan man næppe følge. — Den Opposition, der har været reist, har væsentligt været rettet mod den ny § 4, men uagtet der jo allerede fra forskjellige Sider har fundet Udtalelser Sted, som imødegaa det Meste eller i alt Fald en Del af, hvad der i den Henseende er sagt, finder jeg dog Anledning til at gjøre nogle enkelte Bemærkninger. Den første ærede Taler sagde omtrent i Begyndelsen af sit Foredrag, at han paa ingen Maade kunde ønske, at Veisfærende skulde forstyrres eller at Hunde, som løbe løse om, skulle faae Heste til at løbe løst; han vilde ikke være med til, at sliig Fare skulde kunne indtræde der- ved, og derfor kunde han tiltræde Lovforslaget, som det fremskillede sig i de første Paragrafer. Men ikke desto mindre vilde han paa ingen Maade kunne gaa med til den nye § 4, som bestemmer, at Hundeafgiften kan indføres paa Landet ligesom i Kjøbstæderne. Der forekommer det mig, at han kommer i Modsigelse med den Sympathi, han i Forveien har udtalt; thi de Veisfærende forstyrres ikke saa let af Hundene i en Kjøbstad eller i Kjøbenhavn, som Tilfældet er paa Landet, og Hestene gjøres vist ikke saa let sty nogetsteds som paa Landeveien, hvor Hundene komme færende ud af en Gaard og undertiden springe lige op ad Hestene. Jeg synes, han derigjennem maatte komme til den Anskuelse, at de samme Grunde tale